

ชื่อพื้นเมือง	ยี่หุบปลี
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Magnolia liliifera</i> (L.) Baill. var. <i>liliifera</i>
ชื่อวงศ์	MAGNOLIACEAE
ลักษณะทั่วไป	<p>ยี่หุบปลีเป็นไม้ต้น สูง 8–25 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ ค่อนข้างกลม ลำต้นเปลาตรง เปลือกสีเทาอมขาวถึงน้ำตาล ยอดอ่อนมีหูใบหุ้ม</p> <p>ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ แผ่นใบรูปรีแกมขอบขนาน หรือรูปขอบขนานแกมใบหอก กว้าง 5.5–8 เซนติเมตร ยาว 18–30 เซนติเมตร ปลายใบมนกลม โคนใบสอบถึงมน ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน ยกเว้นบริเวณเส้นกลางใบมีขนประปราย เส้นแขนงใบ 10–16 คู่ ก้านใบยาว 2.5–4.5 เซนติเมตร โคนก้านบวมพอง</p> <p>ดอก ดอกเดี่ยว ออกที่ปลายกิ่ง กลีบดอกสีขาวนวล กลีบวงนอกหนา กว้าง 1–1.5 เซนติเมตร ยาว 3.5–5 เซนติเมตร กลีบดอกชั้นในแคบและสั้นกว่าชั้นนอก เกสรตัวผู้มีจำนวนมาก รังไข่ออกรวมกันเป็นแท่ง รูปลูกข้าง มีก้านชูดอก</p> <p>ผล ผลออกรวมกันเป็นกลุ่ม รูปไข่ กว้าง 4–4.5 เซนติเมตร ยาว 6–7 เซนติเมตร ประกอบด้วยผลย่อย 7–17 ผล เมล็ดสีชมพู รูปไข่แบน ยาวประมาณ 0.8 เซนติเมตร</p>
การขยายพันธุ์	เพาะเมล็ด
การกระจายพันธุ์	ยี่หุบปลีเป็นไม้ถิ่นเดียวของประเทศไทย มีการกระจายพันธุ์ในป่าดิบแถบภาคตะวันออกเฉียงใต้ จังหวัดจันทบุรี และตราด พบบ้างทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ และภาคใต้ตอนบน ที่ความสูงจากระดับทะเลปานกลาง 50–800 เมตร ออกดอกเดือนพฤษภาคม–สิงหาคม ผลแก่เดือนมิถุนายน–ตุลาคม